

Сдружение „Форум Наука“ взе участие в проект „Младежки културен активизъм и Межкултурен диалог“

Автор: Петя Илиева

Позитивен и ангажиращ старт на месец април за част от екипа на БГ Наука по европейски проект «Младежки културен активизъм и Межкултурен диалог» („Youth Cultural Activism and Intercultural Dialogue“) (по програма „Еразъм +“) в периода 04-12.04.14г, проведен в столицата на сръбския регион Войводина – Нови Сад, който е и втори по

големина град в страната. При пристигането ни в града, нямаше как да не ни направят впечатление зелените и изпъстрени с цветя градини, изключителната архитектура, връщаща ни в романтичната Австро-Унгарска империя, страхотната скара под формата на плескавици и «ладното пиво» в този топъл и приятел пролетен ден. Дори сега съжалявам, че не си водих

дневник по време на престоя ни, понеже толкова неща се случиха в тези 9 дни и въпреки че знам, че паметта ще ми изневери все за нещо, ще се опитам накратко да споделя впечатленията и активностите ни там.

Бяхме посрещнати изключително добре от всичките 13 националности, които взеха участие в този проект – Армения, Азербайджан, Хърватска, Италия, Испания, Турция, Македония, Албания, Гърция, Унгария, Германия, Русия и Сърбия, всичките с по двама представители. Освен тях, в екипа ни бяха и обучителите на семинара – от Сърбия и Великобритания, както и организаторите на самия проект, част от Културен център Нови Сад, които ни приеха радушно и ентузиазирани, поради многото сходства в близките ни езици. В колектива ни се вписаха чудесно и поканените от организаторите фотограф и филмов оператор от

САЩ, но прекарвали последните си 6 г. в Чехия, които допринесоха за запечатване на важни моменти от целия проект. Самите дейности се извършваха посредством неформален метод на обучение, който включва множество ролеви игри, дискусии, фокус групи, работилници (уъркшопи), споделяне на опит, креативни и въвличащи занимания и др.

Започнахме първия ден с официално запознаване с другите участници (неофициалното се случи още предходната вечер, която прекарахме заедно до малките часове на нощта) чрез игри, “разчупващи леда” и опити за запомняне на близо 40 нови и екзотични имена, някои от които още се съмнявам, че произнасям правилно. Също така споделихме очакванията, опасенията, както и знанията и уменията, с които можем да допринесем по време на проекта. Интересна част беше

представянето на различни типични символи и символи на младежта, характеризиращи всяка една култура като българското ни дуо представи мартеницата, прабългарската розета от Плиска и шевица, характерна за наши носии и черги. Бях развълнувана, че още две от участничките в групата ни носеха мартеници – хърватка, чиято мартеница ѝ е подарък от българин и една албанка, която ни сподели, че е типично за нейната страна да се връзват на ръцете на 14-ти март, когато всъщност те празнуват началото на пролетта. Също така имахме дейности, в които бяхме разделени на групи и се занимавахме със симулации, целящи сплотяване, взаимосвързаност и единство на новия ни колектив, а вечерта си посветихме на опознаването на града и сливане с характерните дейности за местните – кафета и места с млади

хора.

През останалите дни се занимавахме с намиране на различни начини за социално отговорен активизъм, гражданско съзнание, младежки културни дейности, социални проблеми, интерактивни дискусии за важността на межкултурния диалог и разбиране. Обсъждаха се и се организираха ролеви игри относно включването на отхвърлени и заклеямени групи, както и на проблемите с младежката безработица. Бяхме запознати и с активното гражданско съзнание и участия на учителите ни, различни неправителствени организации и сдружения. Посветихме се и на направата на оригинални списания от подръчни материали (наричат се ЗИИН), в които включихме наши снимки, идеи, рисунки, изрезки от вестници, снимки и заглавия от списания, които смятаме,

че отговарят на нашите личност, характер, хобита и пр. Запознахме се и по-подробно с програма “Младежта в действие” и направихме опити за хипотетични проекти или дейности, с които бихме се занимавали в бъдеще.

Специален спомен за мен остава историческата разходка из града, посещението до Петроварадинската крепост - точно на брега на Дунав, красивите католически и православни църкви, Сремски Карловци и местната винарска изба, както и самата история на града и региона, неслучайно носещ името Войводина, поради смесеното си население и размириците в миналото. И накрая, но не на последно място оставям межкултурната ни вечер, която заема централно място в този тип проекти. Тогава всяка държава

демонстрира освен знамена или традиционно облекло, също и типични за народа ѝ храни, десерти и напитки, които в определени случаи са почти еднакви, както се случи с представителите на Турция и Азърбајджан, както и на България и Македония. Неслучайно деляхме една маса и участвахме активно при представянето на съседите в техните песни и танци.

За финал групата ни направи масова демонстрация на централния площад в града, където изпълнихме няколко игри, песни и танци като местните с охота се включиха в дейностите ни. Благодарим на целия екип от Нови Сад и се надяваме това да не е било последното ни виждане.